

OVAJ SVET - Å½ivorad NedeljkoviÄ‡ u KCK

Autor Ljuba

Friday, 20 August 2010

Poslednji put ažurirano Sunday, 29 August 2010

Ovaj svet - Å½ivorad NedeljkoviÄ‡ 24.08.2010. godine u 20:30 Å•asova u Beloj Å sali KCK u okviru LETA KULTURE 2010 Å odrÅ¾ana je promocija knjige poezije Å½ivorada NedeljkoviÄ‡a *OVAJ SVET*. PromocijuÅ je organizovao Kulturni centar KruÅ¡evac, a uÄ•estvovali su: autor - Å½ivorad NedeljkoviÄ‡, Vlada RatkoviÄ• - glumac, Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡, Lidija UÅ¾areviÄ‡ i Jelena IvanoviÄ‡ i drugi...

Å½ivorad NedeljkoviÄ‡ i Jelena ProtiÄ‡-PetronijeviÄ‡

DIRKA - Å½ivorad NedeljkoviÄ‡

Zajednička slika pesnika

Å½ivorad NedeljkoviÄ‡ daje intervju za RTK

ĐžĐ'D•Đ^ ĐjĐ'D•Đç

Ђ-Д, Ђ²Д^{3/4}Њ-Є-Д°-Д’-Д-ДµД-ДµЊ™Д°-Д^{3/4}-Д²-Д, Ђ-
Д-Д-Д’-Д²-Д°-Н‡-Д-Д-Д¥-Д~Д-Д-Д-Д” (2010)

Đ Đ•Đ—ĐžĐ¢ĐšĐ Đ~Đ'Đ•ĐšĐ• ĐžĐ'DžĐ“ Đ¡Đ'Đ•Đ¢Đ•

Đ・Ñ・Đ²Đµ Ñ, Đ²Đ» Đ, Ñ†Đ, Đ, Đ½Đ° Ñ•Đ²Đµ Đ・Ñ•Ñ, Đ³Đ¾ Ñ~Ñ, Đ¾ Ñ~Đµ Đ²Đµ» Đ, Ñ†Đ° Đ½Ñ•Ñ, Đ²Đµ Đ½Đ¾ Ñf Đ½Đ°Ñ~Đ
Đ¹Đ, Đ²Đ¾Ñ, Đ, Đ½Đ° Đ°Đ° Đ¾ Ñ~Ñ, Đ¾ Ñ•Ñf Ñ™Ñf Đ±Đ°Đ², Ñ•Ñ•ĐµÑ~Đ, Đ±Đ¾Đ», Ñ, Ñf Đ³Đ°... ĐÝĐ¾Đ½ĐµĐ°Đ' Ñ, Đ°Đ°
Đ¾Ñ•Đ¾Đ½Đ° Đ' Đ½Đ, Đ½Đ¾Đ½ĐµĐ°Đ' Đ·Đ°Đ²Đ¾Đ Ñ™Đ, Đ²Đ¾ Đ½ĐµÑ~Đ°Đ°Đ, Đ, Đ½Đ¾Đ½Đ, Ñ•ĐµĐ½Đ, Đ½Ñ•ĐµĐ'
ÑsĐ, Đ½Đ°, Đ°Đ°Đ¶Đµ Đ½Đ, Đ°, Ñ, Ñ•Đ°Đ³Đ°Ñ~ÑfÑ, Đ, Đ·Đ° Ñ†Đ°Đ²ĐµĐ°Đ¾Đ½Ñf Ñ, Đ¾Đ½Đ½Ñ~Ñ•Đ²ĐµÑ, Ñf Đ°Đ¾Ñ~Ñ
Đ°Đ¾Ñ~Ñ•ĐµĐ½Ñ~Ñ•Đµ Đ½Đ½ĐµÑ~Ñ•ĐµĐ» Đ¾ Ñf Đ±ĐµĐ·Đ±Ñ•Đ¾Ñ~ Đ½Đ, Ñ, Đ, Đ, Đ'ĐµĐ» Đ, Ñ, Đ°... Đ
Đ½Đ¾Đ²ĐµĐ·Đ°Đ½Đ¾ Đ, Ñ•Đ²Đµ Ñ~Đµ Ñ•Đ° Đ½ĐµĐ°Đ, Đ½ Ñ•Đ°Đ°Đ·Đ» Đ¾Đ³Đ¾Đ½Ñ~Ñ•Đ°Ñ†Đ, ÑsĐµĐ½Đ¾, Đ°Đ°Đ¾ Đ'Đ°
Đ²Đ, Đ, Đ, Đ½Đ¾ Đ·ĐµĐ½Đ½Đ°Ñ~Ñ•ĐµĐ¶Ñ~ÑfÑ, Ñ•Đ°Đ¾Đ³Ñ, Ñ•ĐµĐ» Đ° Đ, Đ» Đ, Ñ†Ñ~Ñ, Ñ•ĐµĐ¶Đµ Đ½Đ°Ñ~Đ, Đ
Đ°Đ¾Ñ~Ñ~Đ, Đ½Đ° Ñ•Đ²Đ°Đ°Đ, Đ'ĐµĐ» Đ, Ñ, Đ, Đ½Đ° Đ²Đ°Đ¶Đ½Ñf ÑfĐ» Đ¾Đ³Ñf Đ, Ñ†Đ, Ñ™. Đ¢Đ°Đ°Đ²Đµ Ñ•Đµ Đ°Ñ~Đ¾Ñ~Ñ
Đ½Đ¾Đ¾Đ³Ñf Ñ~Đ°Đ²Đ, Ñ, Đ, Đ½Đ¾Đ° Ñ†Đ, Ñ, Đ°Ñ~Ñ, Ñ•Đµ Đ¾Đ²Ñf Đ°ÑsĐ, Đ³Ñf Ñf Đ°Đ¾Ñ~Ñ~Đ°ÑfÑ, Đ¾Ñ~Ñ•Đ½Đ° Ñ~Đ
Đ½Đµ Đ½Ñ•ĐµÑ, Ñ•ĐµĐ½Ñ~Ñ•Đµ Đ½Đ¾Đ, Đ·Đ, Ñ, Ñ•Đ°Ñ~Ñ•ĐµÑ, Đ½Đ¾, Đ½ĐµĐ³Đ' Đµ Ñf Đ½Đ¾Đ~Ñ, Ñ•ĐµĐ°Ñ~Ñ, Ñf, Ñ•Đ°Đ·Đ³Đ¾
Đ~Ñ•ÑfĐ°Đ, Đ½Đ, Đ½Đ, Ñ•Ñ†Đ, Đ½Đ° Đ°Đ°Đ¾Ñ~Ñ~Ñ•Ñf Đ'ĐµĐ» Đ, Đ'ĐµĐ¶Đ, Đ•Đ½Đ°Đ'Đ¶ĐµÑ~Ñ•ĐµĐ°Ñ~Ñ•Đ°Đ, Đ•Đ° ĐµĐ°Ñ~Ñ
Đ•Đ¾Đ½Đ°... Đ•Đ» Đ, Đ½Ñ~Ñ•ĐµĐ½Đ¾Đ·Đ½Đ°Ñ~Ñ•ĐµÑ, Ñ•Đµ Đ, Đ°Đ°Đ°Đ¾Ñ~Ñ•ĐµĐ, Đ•Đ½Đ°Đ¾Ñ~Ñ~Ñ•ĐµĐ±
Đ½Đ°Đ½Đ½ĐµÑ~Ñ•Đ½Đ°Ñ~Ñ~Ñ•Ñf Đ½ĐµÑ~Đ½Đ, Đ£ĐÝĐ½ĐçĐ Đ•Đ°Đ• Đ½Đ¾Đ·Đ, Đ²Đ° - Đ"Đ¾Ñ~Ñ•Đ½Đ¾
Ñ~Ñ•ĐµĐ½Đ¾Ñ~Ñ~Ñ•ĐµĐ, Đ½Đµ, Đ"Đ¾Ñ~Ñ•Đ½Đ¾Đ' Đµ, Đ½Đ° Đ•Ñ•ĐµĐ½Đ¾Ñ~Ñ•ĐµĐ, Đ½Đ' Đ°Ñ~Ñ•ĐµĐ½Đ½Đ°... Đ½Đ° Đ~Ñ~Ñ
Đ, Đ½Đ°Đ½Ñ, Đ¾Đ½Đ¾ Đ±Đ, Đ±Đ, Đ» Đ¾ Đ~Ñ•ÑfĐ°Đ¾Ñ~Ñ•ĐµÑ, Đ½Đ' Đ°Đ²Đ½Đ¾Ñ~Ñ•ĐµĐ½Đ¾Ñ~Ñ•ĐµĐ½Đ¾ Đ, Đ, ÑfĐ½Đ¾Ñ,
ĐçĐµĐ°Ñ~Ñ•ĐµĐ, Đ°Đ° Đ° Đ½Đµ Đ±Đ, Ñ... ÑfĐ½ĐµĐ¾ Ñ~Ñ•Đ° ÑsĐ, Đ½Đ°.

Đ»Đ»Đ,, Ñ,Ñ€ĐμĐ±Đ° Đ½Đ°Đ¿Đ¾Đ¼ĐμĐ½ÑfÑ,Đ, Ñ†Đ,Ñ,Đ°Đ¾Ñ†Ñf Đ°Đ¾Ñ~Đ, Đ°Ñ€ĐμĐ½Đμ Ñf Ñ€Đ°Đ·Đ¾Ñ,Đ°Ñ€Đ,Đ
Đ¡Đ·Đ•Đ¢Đ•Đ°Ñ•Ñf Đ¼Đ½Đ¾Đ³Đμ Đ¿ĐμÑ•Đ¼Đμ Đ°Đ°Đ¾ Đ°Ñ€Đ,Ñ•Ñ,Đ°Đ»Đ, Đ°Đ¾Ñ~Đμ Đ,Đ·Ñ•Đ²Đ°Đ°Đ¾Đ³ ÑfĐ³Đ»
Đ·Ñ€ÑfĐ³Đ°Ñ†Đ,Ñ~Đμ Đ²Đ,Đ·Đ,Ñ,Đμ, Đ½Đ°Ñ•Đ²Đ°Đ°Đ¾ Đ½Đ¾Đ²Đ¾ Ñ†Đ,Ñ,Đ°ÑšĐμ ÑfĐ°Đ·Đ·ÑfÑ~Ñf Ñ•Đμ Đ½Đ¾Đ²Đμ
Đ·Đ½Đ°Ñ†ĐμÑšĐ°. Đ•Ñ•Ñ,Đ,Đ»Ñ~Đμ ÑfĐ²ĐμĐ° Đ¾Đ·Đ¼ĐμÑ€ĐμĐ½,Ñ•Đ²Đ°Đ°Đ, Đ·Đ°Ñ€ĐμĐ. Đ¿Ñ€Đ¾Đ¼Đ,Ñ~Ñ™ĐμĐ½
ÑfĐ. Ñ,Đ¾Đ,Đ·Đ·Đμ Ñ€Đ,Ñ,Đ°Đ¼ Đ¿Ñ€ĐμĐ¿Đ¾Đ·Đ½Đ°Ñ,Ñ™Đ,Đ²Đ, Đ°Đ°Đ·Ñ•Đμ Đ½ĐμĐ°Đμ Ñ€ĐμÑ†Đ, Đ¿Đ¾Đ½Đ°Đ²Ñ
Ñ€Đ°Đ·Đ»Đ¾Đ³Đ° Đ·Đ°Ñ,Đ¾, Đ¿Ñ€Đ,Đ¼ĐμÑ,Đ,Ñ•ĐμĐ½Đ¾Đ, Ñf Đ·Đ²ÑfÑ†Đ°ÑšÑf Đ, Ñf Đ·Đ½Đ°Ñ†ĐμÑšÑf.

Д'Д, Н€ДØ½Д, Д½ Н€ДµН‡Д, Д½Д°, Н€ДµН‡Дµ½Д, Н‡Д°Д½Д° Нf Д°Д¾Н~Д, Д½Д° Н€ДµД' Н€ДµН‡Д, Д, Д½Д° Д±Д, Н, Д½Дµ Д, Д°Д°Д'Д°Н~НfН~Д, Нf Д, Д·Д°Д·Д¾Д² Д°Д½Д³Д¶Д¾Д²Д°Д½Д¾Д³ Д, Н, Д°Д±Д»Д¾Д, Д'Д½Д¾Д³, Н·Д²Д°ДºД¾Д'Д'Д½ДµД²Д½Д¾Д³ Д°Д¾Д½Дµ½Д, Д°Н€Д, Н·Д°Н~Д°, Д, ДµН~Д½Д, Д°, Д'Н€Д¶ДµН~Д, Н·Дµ Н·Д²Д¾Д³ Д²Д, Д, Н·Д¾Д¾Д, Д'Д»Д, Н·Д°Д½Д¾Д³ НfД½ДµН, Д½Д, Н‡Д°Д¾Д³ Д, Н·Д°Д°Д·Д°, Д³Д¾Д²Д¾Н€Д, Д¾Д½ДµД'Д°Д²Д½Д, Д½Д° Н€Д°Н, Д¾Д²Д, Д½Д° Д, Д, Д~Н€Д°Н, ДµН~Д, Д½Д° Д, Д, Д~Д¾Д~Д°Д²Д°Д½Д°, Д°Д¾Д»Д¾Д½Д°Д¹Д°Д, Д·Д·Д±ДµД³Д»Д~Н~Д°, Н~Н, Н·Д°Д'Д°Д»Д½Д, Д°Д° Д, Д'ДµН~Дµ ТºД¾Н~Д° Д, Д, Д~Д°Д° Д, Д½Д°Н~Дf Н~Д°Д½Д¾Д'Н~ДµД'Д½Д¾Д' Д'ДµН, Д, Н~Н, Д, Д~Д¾Д¾Д~Дµ½Д¾Д' Н~Дµ Н·Д²Дµ Н‡ДµД½Д~Д'Н~Дµ Н·Дµ Д½Д¾Д°Д»Д¾Д'ДµД, Д·Д¾Д%Д»ДµД½Д¾Д³ Д½Д°Д~Д¾Д¾Д~Д'Н~Дµ. Д~Н, Д¾Д~Н~Дµ Н·Д²ДµД'ДµД½Д° Д, Н~Дµ Н‡Д°Д~Н~Дµ Н·Д°Д°Д, Д, Н~Дµ Н·Д°Д~Н~Дµ Н·Дµ Д½Д°Д, Д½Д°Д~Д, Н·Д°Д¾Д'Н~Дµ Н·Дµ Н‡ДµД½Д, Н~Д°Д° Д¾Д°Д¾Д¾Д~Д'Н~Дµ. Д~Н, Д¾Д°Д¾Д'Н~Дµ Д½Д°Д, Д, Н~Дµ Н·Д°Д~Дµ Н·Дµ Д±ДµД, Н·Д°Д²ДµД³Д° Н·Дµ, Д±ДµД, Н·Д°ДµД³Д°, Д½Д¾Д¶Дµ. Д~Н, Д°Д°Д¾Д'Н~Дµ Д²ДµД½ДµД½Д° Д·Д° Н·Д°Д½Дµ Н~Д°... Д·Д»Д, Д²Д°Д¶Д½Д¾Д~Д'Н~Дµ Н~...Д¾Д~Дµ Д»Д, Д±Д, Н~Д, Д~Д~ДµД½ДµД½Д° Д·Д° Н·Д°Д½Дµ Н~Д°? ДzД²Д¾Д~Д, Н~Д, Н·Д°Н~Дµ Н~Д¾Д~ДµД½Д, Д·Д°Д~Дµ Н~Д°Д) Д~Д¾Д~ДµД½Д, Н~Дµ Д, Н‡Д, Н·Д°Д¾Д~Дµ Н~Д°Д, Н·Д~Дµ Н·Д°Д¾Д~Дµ Н~Дµ Н~Д°Дµ Н~Д°Д) Д~Д¾Д~ДµД½Д, Н~Дµ Д, Н·Д°Д¾Д~Дµ Н~Дµ Н~Д°Дµ Н~Д°Д)

Đ^ĐμĐ»ĐμĐ½Đ° ĐÝÑ€Đ¾Ñ,Đ,Ñ»-ĐÝĐμÑ,Ñ€Đ¾Đ½Đ,Ñ~ĐμĐ²Đ,Ñ»

Vlada Ratković Ä•ita Å½ivoradovu Poeziju

Lidija UÅ%areviÄ‡

Å½ivorad i Jelena

Å½ivorad i Jelena

Publika

Å½ivorad i Jelena

O AUTORU

Sonja VeselinoviÄ‡

NAJPRAVEDNIJI MEÄ•U SVETOVIMA

(Å½ivorad NedeljkoviÄ‡: Ovaj svet, Arhipelag, Beograd, 2009)

Nakon Å¡to je prethodnom zbirkom, Drugi neko (2005), dosegao svojevrstan vrhunac odreÄ'enog poetiÄ•kog usmerenja, ali i zapoÄ•eo njegovu problematizaciju, u svojoj novoj knjizi Å½ivorad NedeljkoviÄ‡ pravi uoÄ•ljiv, ali ne radikaljan zaokret, u poetiÄ•kom i tematsko-motivskom smislu. Minucioznost, rasuta asocijativnost i intuitivnost u izrazu lagano se svode i sleÅ¾u, kao da se paÅ¾nja sa virtuzne verbalne slike preusmerava na mentalnu sliku, na osobenu vizuru prosvetljenog subjekta. Tako se i prostor svakodnevice i intime nameÄ•te pesmi, ali ne kao ogoljena privatnost, no posredovano, smirenno, poput dragocenog iskustva nekog drugog. No, prividna jednostavnost i prozirnost mogu zavesti samo Ä•itaoca koji pesmu Ä•ita jedanput. Ponovljenim Ä•itanjem ona nas uvlaÄ•i u svoj osobeni svet, prelomljen kroz svest krotkog Kandida, izbrazdan roditeljskim kardiogramom, zasut perjem neustraÅ¾ivih ptica.

U uvodnoj pesmi, autopoetiÄ•ki naslovljenoj â€žNadmoÄ‡ metaforeâ•, uoÄ•ava se jedan od dominantnih stvaralaÄ•kih postup zbirke, a njena izdvojena pozicija ukazuje na to da fi uidno pretakanje slika stvarnosti i mentalnih slika natkriljuje Ä•itavu knjigu. Opis sukoba jastreba i crvendaÄ‡a iz knjige Ptice boÅ¾ja stvorenja opstaje u mislima lirskog subjekta i ukljuÄ•uje ga, naizmeniÄ•no kao plen i grabljivca. Ali stvaralaÄ•ka misao, posednuta pticama, asocijativno ipak dolazi do Å¡eve, tog drevnog simbola pesnika i pesniÅ¡tva, â€žizazova svim metaforama oblika i bojaâ•. Prvi deo pesme oblikuje, dakle, putem razloÅ¾ene slike, jedno razvijeno poreÄ'enje, koje svoj vrhunac doseÄ¾e u drugom delu. Jer, on poÄ•inje citatom iz Å elijeve â€žÄ•jeviâ• i upravlja se ka fi guri pesnika, lakog poput crvendaÄ‡a, no odvaÅ¾nog da svoj posed od moÄ‡nog sveta-jastreba odrbani. â€žAli stvaram i nadu, i veru/ Da mogu izaÄ‡ti na kraj s napasnikom/ I oterati ga lako, bez tugeâ•, dok Ä•itav Ä•te okrÅ neki posveÄ•tenik da prouÄ•i i posvedoÄ•i silnu nadmoÄ‡ i zanos. Kao Å¡to se, u prvom delu pesme, asocijativni niz razvio u nekoliko koraka, tako se, u drugom delu, mentalna slika vraÄ‡ta njegovim stopama i, na taj naÄ•in, usloÅ¾njava i osveÅ¾ava poznatu, Ä•esto pesniÄ•ki rabljenu simboliku.

Muslim da nije neprikladno, povodom ove knjige koja tako neÅ¾no progovara o roditeljstvu, o deÄ•jem svetu i igrama, uporediti ovaj postupak sa jednom igraÄ•kom. ReÄ• je o povrÅ•ini na kojoj se slika menja zavisno od ugla posmatranja. Te dve slike najÄ•e Ä•te imaju nekoliko zajedniÄ•kih taÄ•aka, linija ili oblika, Å¡to se naroÄ•ito primeÄ•tuje pri onom â€žmeÄ•upogl pod kojim se vidi malo od jedne i malo od druge, jednom reÄ•ju, haos. Upravo takvim, haotiÄ•nim, pokazuje se i svet oko nas, ovaj svet, u meÄ•upogledu. MeÄ•utim, pod moÄ•tnim pesniÄ•kim pogledom prizor se udvaja i obe su slike naporedo prisutne, ona poÄ•etna, poticajna, i ona zavrÅ•ina, skrivena iza nje. Poput laliÄ•evske paslike izvire NedeljkoviÄ•eva mentalna slika i time zapoÄ•inje smisaona klackalica, koju Ä•te neko negde sluÄ•ajno zaustaviti za sebe. Neko kao posveÄ•eni Ä•italac.

ReÄ• je, neretko, o Å•oveku zamiÅ•ljenom pred prizorima prirode. Tako stabla Å•ume nalikuju olovkama uzdignutim na radnom stolu (â€žZemlja i neboâ•), a oblaci i obronci dirkama koje sviraÄ• sa visina ozarenjem pokreÄ•te (â€žDirkaâ•). Pejza mislima i lako se preoblikuje u joÅ¡ neÅ¡to Å¡to se moÅ¾e videti, neÅ¡to moÅ¾da trajnije, poput â€žmisli o plavetniluâ•. â€žIdu polje/ MoÅ¾eÄ•j videti bezbroj granica,/ Linija koje dele neÅ¡to od neÄ•eg./ Ili bar zamisliti moÅ¾eÄ•j/ MnoÅ•tvo istovremenih nadiranja/ A vidiÅ¡i tek vagone teretne,/ Prugu, u travi,/ ÄŒestu izduÅ¾enu misaoâ• (â€žU istom htenjuâ•). Sve Å¡to se vidi mo trajnije odraziti u mislima, a da pri tom ne zna da je vidljivo, da je miÅ•ljeno. Prizor je bez proÅ•losti i buduÄ•nosti, ali je pesnikova misao podstaknuta, pa mu ona daruje pokretne slike â€“ predviÄ'anja, slutnje, Å•oveku toliko svojstvene, i tumaÄ•i neÅ¡to kao sluÄ•ajnost, neÅ¡to kao Ä•udo, veÄ‡ prema udelu zanosa. â€žPogled zna za varku,/ I ne zastane/ Nego ide dalje,/ DodajuÄ‡i sloj po sloj...â• (â€žSpajanjeâ•).

TematizujuÄ‡i roditeljstvo kao nauk o vremenu, obostrano uÄ•enje i upoznavanje sveta, NedeljkoviÄ‡ takoÄ•e smenjuje vezane slike. Ja kao otac, ja kao dete, ili, s druge strane, ja kao otac, ja kao pesnik. Pitanje kako odjednom biti bolji Å•ovek u zlokobnom okruÅ¾enju punom iskuÅ•enja, kako se ukrotiti naoÄ•igled naivnog deÄ•jeg lica, fi gurira kao srÅ¾ ovakvih pesama. Tako se u pesmi â€žSenke plamenaâ• traga za prvobitnim sinkretizmom, za ikonskom jednostavnoÅ¡tu drevnog sveta. U ta vremena pevanje nije bilo sukobljeno sa roditeljstvom, niti povezano sa cigaretama i opijatima. Kako pesmu vratiti poÄ•etnom â€žizmiÅ•ljanju reÄ•i/ i Å•aputanju mladuncuâ•? Vreme postaje sve dragocenije u tom nastojanju da se liÄ•na saobrazi imetku koji je sve izmenio, a osobito lice sveta. â€žSvaka reÄ• koju izrekoh, pokret koji / Darovah senci, vreme koje prisvojih â€“/ Da sve me odasvud posmatra,/ OsluÅ•kuje i procenjuje,/ Da produbljuje me i senÅ•iâ• (â€žPlodoviâ•), jasnije je ikad lirskom subjektu. Kada â€žznanje o svetu iÅ•iliâ•, otvorÄ•te se prostor za novo uÄ•enje, Ä•istu spoznaju. Kada se u tebi razgrana grana, treba odvagnuti predstojeÄ‡a znanja i neznanja, treba pokrenuti klackalicu. NaizmeniÄ•ne uloge u kojima se lirsko ja okuÅ•java Ä•esto su naglaÅ•jene dvodelnim strukturama pesama, kao u pesmi â€žPlenâ•, gde se bdenje nad usnulim

sinom, koji sanja svoje prve snove, snaÅ¾i seÄ‡anjem na sopstveno Ä‡ebence, toplotu, zaÅ¡titnike. I tada san postaje najneuhvatljivija, a najtrajnija veza, dok se bdenje nad usnulim pokazuje kao suÅ¡tinski bedem ispred zveri.

Pesnikove slike pokreÄ‡ju neobiÄ•ne taÄ•ke glediÅ¡ta. U pesmi â€žPogledâ€• jedan grad otvara se oÄ•ima tvorca, Ä•oveka i ma perspektivama koje tek ponekad naleÅ¾u jedna na drugu. Grad â€ž ljubavlju graÄ•en i s obiljem ljubavi ruÅ¡enâ€• deluje sklad Ä•oveku i deÄ•aku na vodi, dok pogled odgore Ä•ezne za neredom i neizvesnoÅ¡tu, za nedovrÅ¡enoÅ¡tu, za obnovom stvorenog. U blicevima se neretko negativne slike i slutnje pesniku javljaju da odrede jedan prostor, sevnu nejasni kadrovi. â€žOd pomisli da hodam/ Po veÄ‡ nevidljivoj krvi,/ Razboli se ovo telo,/ Iako zna da se i na straÅ¡nom mestu/ Postojjâ€• (â€žMestaâ€•). NasumiÄ•no povezivanje slika prikazano je i u pesmi â€žAlkaâ€•, u kojoj lirski subjekt takoÄ•e sluti svoju zavisnost nekih nevidljivih Å¾rtava i sa njima silazi pod zemlju, a svest o veÄ•itoj nesvrÅ¡enosti rata, o krvoproljÄ•tu koje je uvek spremno da se obnovi u kakvoj pukotini, varira se u nekoliko navrata.

Ima u zbirci Ovaj svet i nekoliko pesama koje se grade na iskustvu apsurda i popinske usmerenosti na bukvalna znaÄ•enja idioma, pa i blage ironije i nepoverenja prema tehnoloÅ¡koj evoluciji koja Ä‡e nas sve jednog dana do detalja objasniti. Ali ipak preteÄ¾e jedna naivna, krotka, iskrena pozicija i zapitanost nad svetom: â€žA moÅ¾e biti, Gospode,/ I mora da je tako, da je ovaj svet/ Zaista najpravedniji od svih,/ Samo Å¡to poezija nije stigla/ O tome da posvedoÄ•i,/ I sama zaglibljena u Å¾ivotom blatuâ€• (â€žMoÅ•varaâ€•). MeÄ•utim, izvesne su joj spoznaje ipak omoguÄ‡ene, one koje prizor pred oÄ•u u skrivenu lepotu. Tako se linije i ivice na autoputu pregibaju u Å¾ice kontrabasa, a negde, u predelu iza pogleda, Ä•ak i sabiraju. Pri voÅ¾nji, Ä•uje se zvuk, iako se prsti Å¡to sviraju ne vide, â€žkao da i asfaltni vrat vibrira, da sam sebe Ä•upa i odvaja od podlogeâ€•. Kao da sve vidljivo postoji, uzviÅ¡eno preoblikovano, joÅ¡ jednom, trajnije, moÅ¾nije, i svojim neÅ¾nim vibracijama pomera nam zacrtani put. I u takvom meÄ•udejstvu potvrÄ•uje se Ovaj svet, a pesnik nam pruÅ¾a svoju igraÄ•ku da osmotrimo one podebljane, znaÄ•ajne linije za koje Ä‡emo se moÅ¾da uhvatiti u trenucima podela, u trenucima liÅ¡enosti.

Autor prikaza: Sonja VeselinoviÄ‡

Plakat

PROÄŒITAJTE JOÅ !!!

LINKOVI:

<http://www.novosti.rs/code/navigate.php?Id=12&.....0selimovic>
<http://www.blic.rs/Kultura/Vesti/176939/Priznanje-poetskoj-knjizi-Ovaj-svet>
<http://polja.eunet.rs/polja461/461-27.pdf>

Sa decembarske promocije Å½ivoradove knjige u Kraljevu:

http://kulturakv.blogspot.com/2009/12/blog-post_396.html
http://www.kv-biblio.org.rs/index.php?option=com_c.....p;Itemid=2